

РЕШЕНИЕ

№ 36112

гр. София, 04.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9594** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ивета Стефанова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), подадена чрез юрк. М., против Решение № 2793 от 23.07.2025 г. по АНД № 5528/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 136-ти състав, с което е отменен Електронен фиш серия К № 9982261, издаден от СДВР за наложено на „Р и А Кръстеви“ ЕООД административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 21, ал. 1 от същия закон. По поддържаните оплаквания за неправилност на атакувания съдебен акт поради нарушение на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, се иска отмяната му и присъждане на деловодните разноски. Релевирано е и възражение за прекомерност на заявените от ответника разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – „Р и А Кръстеви“ ЕООД, чрез адв. П., оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи, моли съдебното решение да се остави в сила. Претендира разноски. Заключение на участвалия в производството прокурор е за основателност на касационното оспорване.

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в срок и срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Разгледана по същество на посочените в нея основания и в обхвата на служебната проверка по чл.

218, ал. 2 АПК, настоящият касационен състав я намира за неоснователна.

По делото няма спор за факти. Според фактическите установявания на районния съд в атакувания електронен фиш е посочено, че на 16.10.2024 г. в 20:48 часа в [населено място], по [улица]срещу номер 33 при ограничение на скоростта 50 км./ч. за населено място с техническо средство SITRAFFIC LYNX ERS 400 № 003059047B66 е отчетена скорост на движение 75 км./ч. на лек автомобил марка „А.“, модел „С8“, с рег. [рег.номер на МПС] , със собственик, на когото е регистрирано МПС - „Р и А Кръстеви“ ЕООД. За установеното превишаване на скоростта от 25 км./ч. на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП с процесния фиш е наложено административно наказание „глоба“ на „Р и А Кръстеви“ ЕООД за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Установено е, че от СДВР е представен заверен препис на фиша, който се различава по съдържание от неговия оригинал относно отразеното в графа „Собственик“, в която е отбелязано - „Р. Р. К. - законен представител на „Р и А Кръстеви“ ЕООД“.

За да отмени акта по чл. 58д, т. 4 ЗАНН, съдът е приел за достоверно волеизявлението, обективизирано в неговия оригинал, видно от който административното наказание е наложено на търговското дружество без да е посочен негов законен представител. Изводът за незаконосъобразност на оспорения електронен фиш е мотивиран с отсъствие на предвидените в чл. 188, ал. 2 ЗДвП реквизити, съответно - с невъзможността да породи целените от закона правни последици.

Решението е правилно.

Съдебният акт не е засегнат от отменителното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК.

От събраните пред СРС доказателства се установява, че са издадени два електронни фиша под един и същи номер, идентични по съдържание досежно установеното нарушение, наложеното административно наказание и приложеното законово основание, но различаващи се по отношение на субекта на отговорност, като в единия случай е санкционирано юридическото лице, собственик на въпросното МПС, а в другия - неговият законен представител. Предмет на съдебна проверка е издаденият от СДВР електронен фиш за налагане на глоба на „Р и А Кръстеви“ ЕООД (представен и в оригинал), връчен на законния представител на дружеството на 14.03.2025 г., тъй като именно срещу този екземпляр юридическото лице разполага с право на защита. Съобразно действащата законова уредба и съдебната практика е недопустимо пороци на връчения на адресата санкциониращ акт да бъдат санирани от административнонаказващия орган чрез последващо издаване на нов екземпляр под същия номер, но с различно от връчения съдържание. По силата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП (в относимата редакция) когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. При липса на данни за предоставяне управлението на процесното МПС на друго лице, субект на описаното в електронния фиш нарушение е законният представител на дружеството - собственик на автомобила, а не самото юридическо лице. В този смисъл, ненадлежното определяне на отговорното за извършеното нарушение лице обуславя извод за нарушение на материалния закон и е самостоятелно основание за отмяна на оспорения електронен фиш.

Аргумент за неправомерност на обективизираното в акта по чл. 58д, т. 4 ЗАНН волеизявление се черпи и от налагането на административно наказание „глоба“ на юридическо лице. По аргумент от нормите на чл. 13, вр. с чл. 6, чл. 24 и чл. 26 ЗАНН и Тълкувателно решение № 3/03.07.2014 г. на Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд, постановено по тълк. дело № 5/2013 г., административно наказание „глоба“ може да бъде наложено само на физическо лице. Имуществената санкция е отделен правен институт, въведен с разпоредбата на чл. 83, ал. 1 ЗАНН

като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Основната разлика между административното наказание „глоба“, предвидено за физическите лица и имуществената санкция, приложима за юридическите лица, се свежда до субекта на отговорността. Като е наложил административно наказание „глоба“ на търговско дружество издателят на фиша е нарушил материалния закон.

Доводите в касационната жалба за безспорна установеност на извършеното нарушение са неотносими към констатирания от съда порок на електронния фиш.

Изложеното мотивира заключение за незаконосъобразност на оспорения електронен фиш. Достигайки до същия извод, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Крайният изход на спора в касационната му фаза обуславя право на разноски за процесуална защита в полза на ответника. Своевременно заявените и дължими на „Р и А Кръстеви“ ЕООД разноски са на стойност 400 (четиристотин) лева за договорено и платено в брой адвокатско възнаграждение, която сума СДВР следва да бъде осъдена да заплати.

Възражението на касатора за прекомерност на претендирания от дружеството адвокатски хонорар е неоснователно, предвид уговарянето му в нормативно установения минимален размер - чл. 18, ал. 2, вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 1, пр. 1 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 2793 от 23.07.2025 г. по АНД № 5528/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 136-ти състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на „Р и А Кръстеви“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] сумата от 400.00 лв. (четиристотин лева) разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: